

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: I. G.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2008, č. j. OAM-368/LE-BE03-BE07-2008, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2008, č. j. 47 Az 43/2008 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 1. 7. 2008, č. j. OAM-368/LE-BE03-BE07-2008, jímž bylo podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti žádosti ve smyslu ust. § 10a písm. e) téhož zákona.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, č. j. 47 Az 43/2008 - 14, byla JUDr. Drahomíra Janebová Kubisová, advokátka se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, ustanovena zástupkyní žalobce pro řízení o jeho žalobě proti výše citovanému rozhodnutí správního orgánu (viz č. l. 14 soudního spisu).

Podle ust. § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení

pokračovat.

Nejvyšší správní soud předně považuje v této věci za nezbytné připomenout náleze Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. II. ÚS 16/07, <http://nalus.usoud.cz>, v němž zmíněný soud dovedl následující: „*Ustanovil-li soud v soudním řízení správním žalobci zástupce "k ochraně jeho zájmů ve věci", nelze v řízení o kasační stížnosti dovozovat, že by měl být určený advokát zavázán i k zastupování po právní moci rozhodnutí, jímž se řízení o žalobě skončilo.*“ Ve světle tohoto rozhodnutí Ústavního soudu zdejší soud v nyní projednávané věci konstatuje, že usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, č. j. 47 Az 43/2008 - 14, jímž byla JUDr. Drahomíra Janebová Kubisová ustanovena zástupkyní žalobce pro řízení o jeho žalobě proti výše citovanému rozhodnutí správního orgánu, se vztahovalo jen na řízení žalobní a není z něho možno dovozovat, že by v něm určená advokátka byla zavázána k zastupování žalobce i po právní moci rozhodnutí, jímž dané řízení skončilo. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že odkaz žalobce na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS, z něhož dovozuje shora uvedená advokátka oprávnění zastupovat žalobce také v řízení o kasační stížnosti, je nepatřičný, a proto z něho Nejvyšší správní soud při posouzení dané věci nevycházel.

Vzhledem ke skutečnosti, že v soudním spise není založena plná moc udělená JUDr. Drahomíře Janebové Kubisové pro řízení o kasační stížnosti, ani jiné usnesení krajského soudu, kterým by ji uvedený krajský soud ustanovil jako zástupkyní žalobce pro řízení o kasační stížnosti, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že tato nedisponuje v současné době platným oprávněním k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti proti výše uvedenému usnesení krajského soudu.

Protože kasační stížnost byla podána zástupkyní žalobce nedisponující platným oprávněním k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti proti výše uvedenému usnesení krajského soudu, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nejsou splněny jiné podmínky řízení, a protože je tento nedostatek z důvodu neznámého pobytu žalobce neodstranitelný, nelze v řízení pokračovat. Z tohoto důvodu zdejšímu soudu nezbylo, než podanou kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu